

Голдмаркъ, Карлъ — Goldmark, Karl — компонистъ, род. 18 май 1830 въ Кечели (Унгария), умр. 2 ян. 1915 въ Виена, ученикъ на Йанза въ Виена, започналъ композиторската си кариера съ известната увертюра „Сакунтала“; съ операта си „Савската царица“ — „Die Königin von Saba“, си създава име на даровитъ компонистъ, но последвалитъ нѣколко негови оперни творби не увеличаватъ реномето му въ областта на оперната музика, до като съ оркестровата, поради майсторската ѝ инструментация, е ималъ успѣхъ, главно съ: „Селска симфония“, увертюритъ „Въ пролѣтъ“ и „Освобождениетъ Прометей“. Още една симфонична поема, два цигулкови концерта и единъ значителенъ брой клавирни композиции, съставляватъ неговото творческо дѣло.

Голдшмидтъ, Хуго — Goldschmidt, Hugo — гласовъ педагогъ и музикаленъ историкъ, род. 19 септ. 1859 въ Бреслау, умр. 24 февр. 1907 въ Лондонъ, ученикъ по пѣене на Щокхаузенъ и по история на музиката на Бонъ въ Бреслау, после директоръ въ Шарвеика-Клиндвортовата консерватория въ Берлинъ. Най-главнитъ му трудове сж: „Италианската пѣвческа метода на XVIII в.“, „Ржководство по нѣмска гласова педагогия“, „Учение за вокалната орнаментика“, „Студии по историята на италианската опера презъ XVII в.“.

Голестанъ, Станъ — Golestan, Stan — значителенъ ромънски компонистъ, род. 26 май 1875 въ Васлуй, училъ въ Парижката консерватория и „Скола канторумъ“ — при Вен. д'Енди и Алб. Руселъ, а по-късно работилъ и съ Дюка, музикаленъ критикъ на „Фигаро“ и музикаленъ стърудникъ на „Larousse“, председател на съюза на чуждитъ критици въ Франция, и главенъ секретаръ на международната конфедерация при дружеството за умствено стърудничество въ Парижъ. Композиции: една „Румънска рапсодия“ — за цигулка и оркестъръ, сонати за пиано и цигулка, „Дойни и пѣсни“ — за пѣние и оркестъръ, една соната за цигулка и пиано, „Тема, вариации и танцъ“ за пиано; „Десетъ ромънски народни пѣсни“ и др. — печатани; „Симфониченъ концертъ“ за виолончелъ и клари-

нетъ съ оркестъръ, и нѣколко „Сюити“ за пиано и оркестъръ, изпълнявани въ „Консерв Ламурьо“ въ Парижъ — въ ржкописъ.

Голишовъ, Йефъ — руски компонистъ-атоналистъ, род. 20 септ. 1895 въ Херсонъ на Черно море, създалъ 2 опери, струнно трио въ 5 части, написани по начинъ на абсолютна температура, съ която премахва всѣкакви тонални отношения.

Головановъ, Николай Симеоновичъ — компонистъ и хоровъ диригентъ, род. 21 ян. 1891 въ Москва, училъ тамъ въ Синадалното училище и консерваторията; диригентъ на Синадалния хоръ, съ който предприема концертни обиколки въ Русия и Германия; хормайсторъ на Большой театъръ, а отъ 1925 ржководител на оркестровитъ и оперни класове при Московската консерватория. Творби: една симфония, 2 симфонични поеми и 2 сюити за оркестъръ, две опери, църковни пѣснопѣния, свѣтски хорови и солови пѣсни и др.

Голтерманъ, Георгъ Едуардъ — Golttermann, Georg Eduard — виртуозъ-челистъ и компонистъ за своя инструментъ, род. въ Хановеръ 19 авг. 1824, умр. 29 декемв. 1898 въ Франкфуртъ а/М., ученикъ на Ментеръ въ Мюнхенъ по чело, и на Лахнеръ, следъ като концертира изъ Германия две години, отива като музикадиректоръ въ Вюрцбургъ, и после като капелмайсторъ на градския театъръ въ Франкфуртъ. Като компонистъ е известенъ главно съ своитъ композиции за виолончелъ, особно съ концертитъ си.

Гомесъ, Антонио Карлосъ — Gomez, Antonio Carlos — американски оперенъ компонистъ, род. 11 юли 1839 въ Кампинасъ — Бразилия, умр. 16 септ. 1896 въ Пара с. т., ученикъ на консерваторията въ Рио ди Жанейро, после на Рауло Росисъ. Следъ голѣмия успѣхъ на операта си „O Guarany“ въ Миланската „Скала“ се завръща въ Рио де Жанейро, дето оперетата му „Telegrafo electrico“ бива посрещната най-възторжено, после се връща пакъ въ Италия за поставяне на свои опери, и следъ това застава на чело на новооснованата консерватория въ Пара. Освенъ нѣколко опери, отъ които „Salvator Rosa“, обиколила поч-